

Călător în timp

MarianP

Călător în timp

Sus, pe coamă de spirale, constelații se-ntretaie
Cu compendii abisale rescriind arhitectura;
De prin veșnicii răsare și alunecă-n pâraie
Curcubee de istorii înfrățite cu natura.

În acest aritmogrif ce emană vers și etos
Timpul e în relief, și-n cutume vii de ornic,
Ne ademeneste-n "mâine", pe "ieri" îl trimite-n jos
Construind augmentativ hora cifrei de ceasornic.

Noi multiplicăm secunda, în pastişe congruente
Și ne construim cetăți, cu minute palisade;
"Azi" e zid, orgoliul treaptă, orele eminamente
Crinolinele sub care nemurim prin intifade.

Insurecții personale, reflectate-n panegiric
Și-n tumult pe metereze apărute de niciunde,
Noi suntem învingători, și-ntr-un infinit empiric
Secerați cădem sub tirul de trasoare cu secunde.

Limpezind sub fard de clipe milimetri de dorințe
Ne semnăm cu monogramă viață, ca un timp natal,
Ne-a născut scânteia umbrei, din nimic, a fi ființe,
Ne-om sfârși la eșafodul de minuni și ideal.

Acele unor speranțe prinse la rever de vreme
Înfloresc pe megaliții zborului, și mai apoi
Vor sădi în nemurire rugăciuni și anateme
Timpului ce stă pe loc, dar care-a trecut prin noi.

Marian Puscasiu
August 2015